

[Hans Rasmussen.]

gik i princippet ind på, at vi skulle prøve at løse spørgsmålet på en anden måde; men da arbejdsgiverne mærkede, at det kom til at koste dem nogle penge, så var det jo først, de sprang fra. Men i princippet var de skam enige om, at der ikke var noget i vejen for, at lovgivning kunne klare begreberne, og der var ingen tvivl om, at det lå helt i luften, og at spørgsmålet ville blive klaret først for arbejdsmarkedets vedkommende. Navnlig efter at Sverige politisk havde gennemført tillægspension og Norge derefter ad faglig vej havde gennemført den, ville man også have det gennemført her i landet; vi skulle altså blot plukke frugten.

Der var en af det ærede medlem hr. Asger Jensens bemærkninger, der forbavtede mig. Så vidt jeg forstod, udtalte det ærede medlem, at funktionærerne ikke skulle have nogen større indflydelse på dispensationerne, for funktionærerne var tilgodeset af deres arbejdsgivere, de havde pension o. lign. Jeg ved ikke, om jeg har forstået det ærede medlem rigtigt? (*Asger Jensen*: Nej!). Det er kun glædeligt, så er vi enige om, at funktionærerne skal have en afgørende indflydelse på dispensationerne; så skulle der ikke være noget, der skiller os ad.

Jeg forstår ikke det ærede medlems betænkelighed ved at stemme for § 29; det er dog en bestemmelse, der viser vej til at sikre alle i vort samfund en ligelig pension. Vi kan jo ikke få det hele på én gang; sådan har det nu engang aldrig været i et samfund.

Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Helge Larsen om, at vi skal bedømme de sociale fremskridt efter både vor produktionsmæssige og vor økonomiske evne. Vi står nu i den situation, at vi har økonomisk evne til at gennemføre en tillægspension og bruge den som en produktionsfremmende foranstaltning, et bidrag til, at vi kan komme videre.

Det forbavtede mig at se de mange ordførere, socialistisk folkeparti havde. Jeg var ikke enig i deres oplæg; men nu får vi jo

lejlighed til i udvalget at kigge nærmere på det. Jeg synes, det ærede medlem hr. Skråpenborg-Nielsen er blevet så overforsigtig igen. Jeg ved ikke, om det er, fordi han er placeret i højre side af salen og således er blevet påvirket, for han var meget betænkelig ved, at vi nu skulle gå i gang med en administration. Ja, vi er vel nødt til at tage den fornødne administration for at kunne gennemføre det rigtige, og selv om også forsigtighed er en borgmesterdyd, kan man dog gå for vidt med den. Det har været et almindeligt krav fra lønmodtagerne, fra fagforbundene og medlemmerne, at vi skulle søge gennemført en tillægspension. Det er altså helt i overensstemmelse med de synspunkter, som vi fra socialdemokratiets side har fremført. Jeg tror heller ikke, det er så let at klare tingene, som det ærede medlem her gav udtryk for, og jeg tror ikke, at det ærede medlem har mulighederne for at tale på tjenestemændenes vegne, for jeg er ikke sikker på, at tjenestemændene uden videre vil afskaffe deres pensioner, selv om de kunne modtage et eller andet kompensationsbeløb. Det er et spørgsmål, der er lagt op til forhandling, og vi må først vide, hvad tjenestemændenes organisationer og deres ledelse mener herom.

Endelig fik vi jo så en tale af de uafhængiges ordfører, det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som nu fuldstændig afslørede, at han ikke kender ordet solidaritet i den danske ordbog. Det ærede medlem mente ikke, at lønmodtagerne havde nogen hjælp behov. Det har nu engang været sådan for lønmodtagerne i tidens løb, at man stadig har hjulpet hinanden inden for arbejdernes organisationer, og efterhånden som vi har fået politisk styrke, mener vi heller ikke andet; vi mener, at vi alle i samfundet skal hjælpe hinanden; det er en sådan solidaritetshandling, vi her er ved at føre ud i livet.

Det er rigtigt, at der er frihed til opsparing, men der er ikke altid frihed til at opnå den fornødne fortjeneste til at opnå den opsparing, som vi gerne vil være med til.